

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМИТЕТ З ПИТАНЬ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

В И С Н О В О К

до проекту Закону про цифровий контент та цифрові послуги (реєстр. № 6576 від 31.01.2022)

Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації розглянув на своєму засіданні (протокол № 73 від 22.06.2022) проект Закону про цифровий контент та цифрові послуги (реєстр. № 6576 від 31.01.2022), поданий народними депутатами України Калауром І.Р. та іншими.

Згідно з поясннювальною запискою прийняття законопроекту скеровано на імплементацію у національне законодавство України Директиви 2019/770 Європейського Парламенту і Ради, сприятиме ефективному здійсненню та захисту прав споживачів, яким за договором надається цифровий контент та (або) цифрова послуга, а також визначеню чітких тенденцій до формування результивному ринку вказаного цифрового блага.

Як зазначають автори, метою законопроекту є об'єктивно зумовлена необхідність моделювання правового регулювання цивільно-правових відносин між виконавцем та споживачем з приводу надання на підставі договору цифрового контенту та (або) цифрової послуги, а також законодавчого встановлення дієвого правового інструментарію захисту прав споживачів, яким надається цифровий контент та (або) цифрова послуга.

Законопроектом визначено сферу цивільних правовідносин, на які поширяються його положення, виокремлено суб'єктивні та об'єктивні критерії відповідності цифрового контенту та (або) цифрової послуги умовам укладеного договору, встановлено правові наслідки ненадання цифрового контенту та (або) цифрової послуги за договором, а також невідповідності наданого цифрового контенту та (або) цифрової послуги вимогам, що передбачені цим Законом, визначено підстави і правові наслідки відмови від договору, за яким надається цифровий контент та (або) цифрова послуга.

Розглянувши законопроект в межах предметів відання члени Комітету зазначають наступне.

1. Відповідно до статті 1 законопроекту сферою регулювання цього проекту Закону є цивільно-правові відносини між виконавцем та споживачем з приводу надання на підставі договору цифрового контенту та (або) цифрової послуги.

Статтею 3 проекту Закону визначено відносини на які не поширюється дія цього Закону.

Варто зазначити, що Закон України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» визначає засади надання електронних публічних послуг, публічних послуг, комплексних електронних публічних послуг, автоматичного режиму надання електронних публічних послуг.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 1 Закону України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» електронна публічна послуга - послуга, що надається органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, які перебувають в їх управлінні, у тому числі адміністративна послуга (у тому числі в автоматичному режимі), яка надається з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем на підставі заяви (звернення, запиту), поданої в електронній формі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем (у тому числі з використанням Єдиного державного веб-порталу електронних послуг), або без подання такої заяви (звернення, запиту).

Таким чином, з метою розділення сфер регулювання проекту Закону та інших Законів України статтю 3 проекту Закону після абзацу «надання електронних комунікаційних послуг;» необхідно доповнити новим абзацом такого змісту «надання електронних публічних послуг;».

2. Статтею 2 проекту Закону пропонується визначення термінів, зокрема терміну «цифровий контент».

Варто зазначити, що вказаний термін вже міститься у Законі України «Про платіжні послуги».

Як зазначалося вище, сферою регулювання відносин, визначених цим законом, є саме цифрові послуги та цифровий контент, тому розробниками пропонується надати визначення «цифровому контенту» та «цифровим послугам» із подальшим приведенням у відповідність інших нормативно - правових актів, що оперують вказаними поняттями.

Окрім цього, проектом Закону не враховано інше визначення, надане у Законі України «Про платіжні послуги», а саме відповідно до пункту 95 частини першої, статті 1 цифровий контент - товари чи послуги, що створюються і постачаються (надаються) виключно в електронному вигляді, споживаються з використанням технічних (цифрових, електронних) пристрій та не передбачають використання або споживання фізичних товарів чи послуг.

Зокрема, пунктом 1 частини першої статті 2 проекту Закону, визначено, що цифровий контент – будь-яка інформація, у тому числі відомості та дані в цифровій формі, незалежно від того, чи є вони об'єктами права інтелектуальної власності.

Пунктом 2 цієї частини передбачено, що цифрова послуга – послуга, що надає споживачеві можливість створювати, обробляти, зберігати, поширювати дані у цифровій формі, а також здійснювати будь-які інші дії із даними у цифровій формі, що були створені чи завантажені споживачем чи іншими користувачами цієї послуги.

Слід зауважити, що основним елементом вказаних визначень, що має на меті виокремлення термінів серед інших об'єктів є їх характеристика як «цифрова форма».

Станом на сьогодні для відносин, пов'язаних із електронним документообігом, наданням електронних послуг, у тому числі комплексних та автоматичних, визначення документів у формі відображення інформації, використовується така характеристика як «електронна форма».

Одночасно інформуємо, що раніше у законодавстві, а саме у Законі України «Про електронну комерцію» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 45, ст.410), що втратив чинність, було визначено, що електронна форма представлення інформації - спосіб документування інформації, що означає створення, запис, передачу або збереження інформації у цифровій чи іншій нематеріальній формі за допомогою електронних, магнітних, електромагнітних, оптичних або інших засобів, здатних до відтворення, передачі чи зберігання інформації.

Електронною формою представлення інформації вважається документування інформації, що дає змогу її відтворювати у візуальній формі, придатній для сприйняття людиною.

Тим самим, нормотворець, ще тоді визначав цифрову форму, як складову електронної форми.

Проте, із прийняттям проекту Закону, та відсутності вказаного визначення, це призведе до відсутності урегулювання у вказаній сфері, що охоплює надзвичайно велику кількість суспільних відносин.

Таким чином, з метою виокремлення таких понять як цифровий контент та цифрова послуга, забезпечення оперування цими поняттями у нормативно - правових актах, уникнення колізій та відсутності урегулювання розбіжностей між електронною та цифровою формою, а також закріplення таких елементів як об'єктів цивільних прав, рекомендуємо у вказаному законі визначити, що саме є «цифровою формою» того чи іншого об'єкту.

3. У статті 2 проекту Закону, у якій наведені визначення, що використовуються для цілей цього проекту Закону, містяться повторення, зокрема у пункті 6 наведено визначення персональних даних, що повністю повторює визначення, закріплене у Законі України «Про захист персональних даних».

Таким чином, пропонуємо допрацювати статтю 2 в частині виокремлення визначень, що вже містяться у інших профільних законах у окрему частину статті.

Враховуючи зазначене, за результатами обговорення Комітет ухвалив рішення:

1. Рекомендувати Комітету Верховної Ради України з питань правової політики врахувати зауваження під час підготовки та розгляду проекту Закону про цифровий контент та цифрові послуги (реєстр. № 6576 від 31.01.2022), поданого народними депутатами України Калауром І.Р. та іншими.

2. Направити висновок до Комітету Верховної Ради України з питань правової політики.

Голова Комітету

М. КРЯЧКО